

Pršivalo, jen se lilo

♩ = 130

Upravil: Miroslav Lukeš

Pr - ší - va - lo, jen se li - lo, bý - va - lo blá - to, ach, —

bý - va - lo blá - to, pře - ce jsem k vám cho - dí - vá - val,

ne - dbal jsem na to, ach, — ne - dbal jsem na to. Čím jsem já byl u - přím - něj - ší,

ty si by - la fa - leš - něj - ší, to jsem měl za to, ach, — to jsem měl za to.

2. Slaviček je malý ptáček,
chytit se nedá, ach, chytit se nedá,
mládeneček své panence
šidit se nedá, ach, šidit se nedá.
Než bych já se šidit nechal,
radši bych se na vojnu dal,
vojna svobodná, ach, holka podvodná.

3. Copak vy se domníváte,
že já hoře mám, ach, že já hoře mám?
Vždyť já ještě dcery vaši
na vás nežádám ach, na vás nežádám.
Vždyť je panen všude dosti,
jako zrněk na jalovci,
kam se podívám, ach, kam se podívám.